

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI RADNI SUD U ZAGREBU
Ulica grada Vukovara 84

Posl.br. 15 Pr-1183/17-26

U IME REPUBLIKE HRVATSKE
PRESUDA

Općinski radni sud u Zagrebu, po sucu toga suda Adeli Turkalj kao sucu pojedincu, u pravnoj stvari tužiteljice B█████ T█████, iz Z█████, ██████ ██████, OIB██████████, zastupane po punomoćnicima Tatjani Jedličko, Ani Petošić, Niki Radović i Petri Orlović, diplomiranim pravicima, zaposlenicima Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja protiv tuženika Sveučilište u Zagrebu, Zagreb, Trg Republike Hrvatske 14, OIB-36612267447 zastupanog po punomoćniku Denisu Bajš, odvjetniku iz Odvjetničkog društva Mihočević&Bajš d.o.o. iz Zagreba, radi isplate, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 14. svibnja 2018. godine, u prisutnosti punomoćnika tužiteljice Petre Orlović i zamjenika punomoćnika tuženika Tee Šulentić, odvjetničke vježbenice, dana 29. svibnja 2018. godine

presudio je

I Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

"I Nalaže se tuženiku Sveučilište u Zagrebu iz Zagreba, Trg maršala Tita 14, OIB-36612267447 da plati tužiteljici B█████ T█████ iz Z█████, ██████ ██████, OIB██████████, iznos od 5.013,03 kn bruto zajedno sa pripadajućim zakonskim zateznim kamatama tekućim na taj iznos od 16. svibnja 2017. godine pa do isplate, po prosječnoj kamatnoj stopi na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunatoj za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu uvećanoj za tri postotna poena, sve u roku od petnaest dana, pod prijetnjom ovrhe. "

II Nalaže se tužiteljici B█████ T█████, iz Z█████, ██████ ██████, OIB██████████ da tuženiku Sveučilištu u Zagrebu, Zagreb, Trg Republike Hrvatske 14, OIB-36612267447 u roku od 8 dana naknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 7.734,37 kuna, s time da se dio zahtjeva za naknadom troškova postupka u iznosu od 1.171,88 kuna odbija kao neosnovan.

Obrazloženje

Tužiteljica je ovom sudu dana 23. lipnja 2017. godine podnijela tužbu protiv tuženika radi isplate razlike plaće. U tužbi navodi da kao zaposlenik tuženika zahtijeva isplatu razlike plaće za mjesec travanj 2017. godine obračunate na njezinu štetu protivno odredbi čl. 216. Zakona o radu kojom je propisano da poslodavac radniku koji je sudjelovao u štrajku može umanjiti plaću razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku. Nadalje navodi da je zaposlena kod tuženika i to u

podružnici tuženika Sveučilište u Zagrebu, Hrvatski studiji na Odsjeku za kroatologiju, na znanstveno-nastavnom radnom mjestu redoviti profesor u trajnom zvanju.

Također navodi da su skladno čl. 103. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju nastavnici i suradnici dužni uredno izvršavati nastavne i druge obveze sukladno općim aktima visokog učilišta te ispunjavati obveze u odnosu na znanstveni, umjetnički i stručni rad koji obavljaju na visokom učilištu.

Ističe da se prema čl. 21. Pravilnika o radu podružnice tuženika u njezino radno vrijeme ubraja vrijeme održavanja ispita, mentorstva, ocjenjivanje seminarskih radova te ocjenjivanje i obrana diplomskih radova studenata, te vrijeme stručnog i znanstvenog osposobljavanja i usavršavanja za potrebe nastavnog i znanstvenog rada, sudjelovanje u radu tijela tuženika i podružnice tuženika te povjerenstva koje tuženik odnosno podružnica tuženika imenuje.

Također ističe da njezino radno mjesto kao znanstveno-nastavno radno mjesto obuhvaća:

1. nastavni rad, koji uključuje preddiplomsku, diplomsku i postdiplomsku nastavu (predavanja, vježbe, seminari, konzultacije i dr.) i
2. znanstvenoistraživački rad, koji uključuje znanstveno usavršavanje, rad na pripremi znanstvenih projekata i publiciranje radova.

Navodi da svoj nastavni rad (predavanja, seminari, vježbe) te konzultacije izvodi u skladu s prethodnim rasporedom nastave koji za svaki pojedini semestar pojedine akademske godine unaprijed utvrđuje poslodavac, a sve druge poslove koji spadaju u opis njenog radnog mjesta (znanstveno-istraživački, stručni i drugi poslovi) obavlja u preostalom radnom vremenu.

Nadalje navodi da je u razdoblju od 03. travnja do 07. travnja 2017. godine sudjelovala u štrajku na podružnici tuženika organiziranom od strane Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja čiji je član. Također navodi da je u predmetnom štrajku sudjelovala na način u svemu sukladan Najavi štrajka od strane Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja od dana 24. ožujka 2017. godine u kojoj je navedeno:

" U vrijeme štrajka zaposlenici u štrajku obustavit će izvršavanje cjelokupnog rada i svih radnih obveza vezanih za izvođenje nastave i rad sa studentima. To znači da zaposlenici neće držati predavanja, vježbe, seminare, konzultacije kao ni bilo koje druge oblike nastave. Međutim, zaposlenici u štrajku će u redovno radno vrijeme obavljati poslove i izvršavati sve svoje obveze iz radnog odnosa vezane za znanstveni rad."

Navodi da je sukladno Najavi štrajka za vrijeme sudjelovanja u štrajku obustavila izvršenje samo onog rada i radnih obveza koji su vezani za izvođenje nastave i za rad sa studentima dok je istovremeno, u preostalom radnom vremenu kao i u onom dijelu radnog vremena u kojem je bila dužna izvršavati obveze vezane za nastavu i rad sa studentima, uredno obavljala sve poslove te izvršavala sve svoje obveze iz radnog odnosa vezane za znanstveni rad.

Ističe da je u razdoblju od 03. travnja do 07. travnja 2017. godine sukladno Tjednom planu nastave za ljetni semestar akademske godine 2016/2017 bila u obvezi održati 2 sata predavanja i 1 sat seminara iz predmeta Hrvatski standardni jezik, 2 sata predavanja iz predmeta Povijest hrvatskog standardnog jezika, te 2 sata konzultacija sa studentima, ali radi sudjelovanja u štrajku u navedenom razdoblju nije odradila ukupno 7 radnih sati. Također ističe da je preostalo tjedno radno vrijeme u trajanju od 33 radna sata izvršavala svoje obveze iz radnog odnosa koje se odnose na znanstveni i stručni rad.

Navodi da joj je radi sudjelovanja u štrajku u razdoblju od 03. travnja do 07. travnja 2017. godine tuženik umanjio plaću za mjesec travanj 2017. godine za bruto iznos od 6.076,40 kuna i to sukladno evidenciji o radnom vremenu tuženika za mjesec travanj 2017. godine iz koje proizlazi da je u gore navedenom razdoblju u štrajku provela ukupno tjedno radno vrijeme odnosno 40 sati. Ističe da je tuženikova evidencija o njezinom radnom vremenu za mjesec travanj 2017. godine vođena protivno Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima (NN 97/15), kojim je propisano da su na sveučilištima podaci o radnom vremenu za znanstvenike, nastavnike i suradnike prilagođeni naravi njihovog rada, na način da se posebno evidentiraju samo normirani oblici rada koji su na visokim učilištima vezani uz nastavni rad, a ne i znanstveni, slijedom čega ista sadrži netočne podatke o vremenu njezinog sudjelovanja u štrajku.

Naglašava da znanstveni rad nastavnika pri tuženiku nije normiran, niti tuženik ima odluku o rasporedu radnog vremena po kojoj bi bila dužna raditi 8 radnih sati dnevno. Također naglašava da svoj znanstveni i stručni rad zbog naravi tog rada ni ne izvršava niti može izvršavati u radnom vremenu od 8 sati dnevno, već ga izvršava i izvan tog vremena, s nejednakim rasporedom radnih sati po danima, ovisno o nastavnim obvezama.

Navodi da je tuženik vodio evidenciju o njezinom radnom vremenu za mjesec travanj 2017. sukladno Pravilniku, ispravno bi utvrdio podatke o broju radnih sati koje je provela u štrajku, jer bi se tada ta evidencija i odnosila na normirane oblike rada odnosno na njezin nastavni rad, te bi joj temeljem tako utvrđenog podatka sukladno čl. 216. Zakona o radu kojim je propisano da poslodavac radniku koji je sudjelovao u štrajku može umanjiti plaću razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku, razmjerno umanjio plaću.

Također navodi da s obzirom da je vrijednost njezinog bruto sata u mjesecu travnju iznosila 151,91 kunu tuženik joj je temeljem odredbe čl. 216. ZR-a plaću za mjesec travanj 2017. godine mogao umanjiti samo za iznos koji odgovara broju od 7 sati rada provedenih u štrajku, odnosno za iznos od 1.063,37 kuna bruto.

Ističe da joj je tuženik nezakonito umanjio plaću za mjesec travanj 2017. godine i to za iznos od 6.076,40 kuna bruto odnosno za iznos koji odgovara broju od 40 sati rada, te je razvidno da joj je tuženik u obvezi isplatiti preostali dio plaće za mjesec travanj 2017. godine u iznosu od 5.013,03 kune bruto, odnosno iznos koji odgovara broju od 33 sati rada koje je u razdoblju od 03. travnja do 07. travnja 2017. godine nesporno odradila.

Slijedom navedenog predlaže da se naloži tuženiku da joj na ime razlike plaće za travanj 2017. godine isplati ukupan iznos od 5.013,03 kune bruto sa zakonskom zateznom kamatom tekućom od 16. svibnja 2017. godine do isplate.

U odgovoru na tužbu tuženik osporava osnovu i visinu tužbenog zahtjeva u cijelosti. Čini nespornim da je tužiteljica kao članica Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja stupila u štrajk dana 03. travnja 2017. godine te da je štrajk prekinula dana 07. travnja 2017. godine (5 radnih dana). Navodi da je nesporno da je tužiteljica u gore navedenom razdoblju sudjelovala u štrajku koji je pravomoćnom sudskom presudom utvrđen nezakonitim. Nadalje navodi da su tvrdnje tužiteljice da je u gore navedenom razdoblju štrajkala samo 7 sati vezanih uz predavanja i konzultacije, a da je u stvari preostalo radno vrijeme od 33 sata radila znanstveni i stručni rad netočne, neosnovane i potpuno pravno promašene.

Navodi da tužiteljica pogrešno smatra da može istodobno u tijeku radnog vremena biti u štrajku i ne raditi odnosno ne biti u štrajku i raditi. Ističe da je tužiteljica priznala da je u navedenom razdoblju bila u štrajku te da u tom razdoblju nije radila pa temeljna prava i obveze iz radnog odnosa miruju (obveza radnika da radi i obveza poslodavca da mu za obavljeni rad isplati plaću). Da je tome tako, ukazuje i odredba čl. 21. st.1. Pravilnika o radu tuženika koja definira radno vrijeme kao "vremensko razdoblje u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama Voditelja, ili druge ovlaštene osobe HS-a, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi Voditelj.

Ističe da je jedno od 4 bitna obilježja radnog odnosa (uz dobrovoljnost, naplatnost i obvezu osobnog obavljanja rada) podređenost radnika u obavljanju rada naložima i nalogima poslodavca. Stoga u razdoblju u kojem je tužiteljica bila u štrajku ista nije obavljala niti je mogla obavljati poslove koji bi bili dio njezinog preostalog radnog vremena jer je stupanjem u štrajk tužiteljica obustavila rad i posluš poslodavčevim nalogima i nalogima.

Nadalje ističe da je tužiteljica napisala pismo studentima kroatologije od 05. travnja 2017. godine gdje navodi kako je u štrajku i da će na HS-u (Hrvatskim studijima) odnosno svom radnom mjestu biti utorkom i srijedom od 9-12 sati. Također ističe da su 06. i 07. travnja bili četvrtak i petak te da tužiteljica nije bila na svom radnom mjestu ili "drugom mjestu koje odredi Voditelj" pa i iz ovog proizlazi kako ista nije mogla vršiti nikakav rad u okviru svog radnog vremena. Također navodi da članak 21.st.2. Pravilnika o radu tuženika jasno propisuje kako se radnim vremenom ne smatra vrijeme u kojem je radnik pripravan odazvati se pozivu za obavljanje poslova, ako se ukaže takva potreba, pri čemu se radnik ne nalazi na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju niti na

drugom mjestu koje je odredio Voditelj. Naglašava da stoga u razdoblju u kojem je tužiteljica bila u štrajku i nije se nalazila u HS-u ili na drugom mjestu koje je odredio Voditelj nije niti mogla obavljati poslove koji bi bili dio njezinog radnog vremena.

Nadalje navodi da je čl. 8.st.6. Pravilnika o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima (NN 32/15) propisano "na sveučilištima, veleučilištima i znanstvenim institutima, za zaposlene nastavnike, suradnike, znanstvenike i umjetnike te u ustanovama predškolskog obrazovanja za zaposlene odgajatelje djece, odnosno za zaposlene koji sudjeluju u neposrednom odgojno obrazovnom radu, podaci o radnom vremenu prilagođeni su naravi njihovog rada na način da se posebno evidentiraju samo normirani oblici rada". Ističe da je normirani oblik rada u ovom slučaju određen čl. 5. Ugovora o radu tužiteljice od 31. kolovoza 2005. godine koji glasi: "Zaposlenica će raditi u punom radnom vremenu u trajanju od 40 sati tjedno".

Naglašava da se tužiteljičino radno vrijeme sastoji od nastavne i znanstvene sastavnice, ali je ono kao takvo neodvojiva cjelina. Navodi da čl.2.st.3. redak 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju propisuje: "Visoko se obrazovanje temelji i na nedjeljivosti sveučilišnog nastavnog rada i znanstvenog istraživanja."

Ističe da tužiteljica pogrešno smatra da kao radnik tuženika može u jednom radnom danu prema svojoj slobodnoj volji štrajkati primjerice jedan sat ili 15 minuta, a onda slijedećih jedan sat ili 15 minuta malo raditi, pa onda opet prema svojoj volji malo štrajkati - sve zavisno tko je i kada pita.

Nadalje navodi da Sindikat u Najavi štrajka od 24. ožujka 2017. godine nije napisao "zaposlenici u štrajku će u redovno radno vrijeme obavljati poslove i izvršavati sve svoje obveze iz radnog odnosa vezane uz znanstveni rad" kako se to netočno navodi u tužbi, već sasvim suprotno u Najavi štrajka Sindikat je napisao: "zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove...". Ističe da prema tome ne postoji navod da će radnici obavljati poslove kao i da će obavljati poslove u radno vrijeme.

Ističe da je tužiteljici dana 04. travnja 2017. godine uputio e-mail s pozivom da se pismenim putem povratno na e-mail očituje ako izvršava obveze definirane Ugovorom o radu i ako nije u štrajku. Također ističe da s obzirom da tužiteljica nije izvršavala nikakve obveze iz Ugovora o radu (pa niti znanstveni rad) te je bila u štrajku, ista se na e-mail sukladno pozivu tuženika nije očitovala, za razliku od njezinih kolega koji nisu štrajkali i koji su se o tome očitovali. Naglašava da je tužiteljica medijima čak davala intervju o svom štrajkanju.

Naglašava da organizator štrajka i zastupnik tužiteljice u ovom postupku - Sindikat prije ili za vrijeme štrajka nije obavijestio poslodavca ili javnost da bi bilo koji od 17. radnika tuženika i članova Sindikata koji su štrajkali obavljali bilo kakav posao vezan uz radni odnos za vrijeme štrajka, a posebno da bi svi oni u stvari cijelo vrijeme radili, a samo par sati štrajkali. Sasvim suprotno u svojim svakodnevnim istupima tijekom štrajka isticali su kako se radi o potpunom štrajku do ispunjenja njihovih zahtjeva.

Nadalje ističe da je viša inspektorica rada provela 03. svibnja 2017. godine inspekcijski nadzor nad tuženikom u kojem nisu utvrđene povrede propisa iz radnog odnosa te je Inspektorat rada pri Ministarstvu rada aktom od 04. svibnja 2017. godine utvrdio kako je tuženik postupio sukladno čl. 216. Zakona o radu kada je umanjio primanja radnicima koji su sudjelovali u štrajku razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Slijedom navedenog predlaže odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti uz naknadu parničnog troška.

Tužiteljica je u podnesku od 06. prosinca 2017. godine stavila dokazni prijedlog za provođenjem financijskog vještačenja na okolnost visine tužbenog zahtjeva te je predložila da se provede dokaz saslušanjem svjedoka Dorotee Herold i Ive Nejašmić na okolnost sudjelovanja na sjednici Matičnog odbora.

Tuženik je na ročištu održanom dana 07. prosinca 2017. godine kao i u podnesku od 04. siječnja 2018. godine naveo da se protivi provođenju naprijed navedenih dokaza budući isti nisu iznijeti u tužbi, sukladno odredbi čl. 461.a st.2. Zakona o parničnom postupku, jer se u konkretnom slučaju radi o sporu male vrijednosti, a ne radi se o situaciji koju predviđa odredba čl. 461.a st.3.

Zakona o parničnom postupku. S obzirom na navedeno predlaže odbiti tužbu i tužbeni zahtjev jer tužiteljica više ne može dokazati visinu istog.

Sud je na pripremnom ročištu održanom dana 13. veljače 2018. godine usvojio i gore navedene prijedloge tužiteljice s obzirom da je tužiteljica nakon primitka odgovora na tužbu, u kojem je tuženik osporio visinu tužbenog zahtjeva, a prije održavanja pripremnog ročišta, stavila naprijed navedene prijedloge.

Nadalje, tužiteljica je na ročištu održanom dana 14. svibnja 2018. godine htjela predati nove dokaze (zahtjev za zaštitu prava koji je podnijela nakon što joj je umanjena plaća), čemu se usprotivio tuženik navodeći da je prethodni postupak zaključen i da ne postoje opravdani razlozi zbog kojih taj dokaz nije priložila uz tužbu.

Sukladno odredbi čl. 299.st.3. Zakona o parničnom postupku (dalje ZPP), sud nije uzeo u obzir navedeni dokaz.

Radi ocjene osnovanosti tužbenog zahtjeva sud je izvršio uvid u tjedni plan nastave za ljetni semestar akademske godine 2016/2017 (list 4 spisa), Najavu štrajka Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja od 24. ožujka 2017. godine (list 5 spisa), obračunske liste plaće tužiteljice za ožujak i za travanj 2017. (list 6-7 spisa), obavijest Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja o privremenom prekidu štrajka od 10. travnja 2017. (list 17 spisa), presudu i rješenje Županijskog suda u Zagrebu P-14/17-11 od 10. travnja 2017. (list 18-26 spisa), presudu i rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Gž-8/17-2 od 27. travnja 2017. (27-30 spisa), izvadak iz Pravilnika o radu Sveučilišta u Zagrebu, Hrvatski studiji (list 31 spisa), pismo tužiteljice od 04. travnja 2017. (list 32 spisa), Ugovor o radu između tužiteljice i tuženika od 31. kolovoza 2005. (list 33-34 spisa), e-mail upućen tužiteljici 04. travnja 2017. (list 35 spisa), intervju tužiteljice objavljen u Jutarnjem listu dana 04. travnja 2017. (list 36-38 spisa), Odluku tuženika o razmjernom umanjnju plaće za razdoblje sudjelovanja u štrajku od 26. travnja 2017. (list 39 spisa), obavijest tuženika sindikalnom povjereniku Tomislavu Janović od 04. svibnja 2017. (list 40 spisa), dopis Ministarstva rada i mirovinskog sustava Inspektorata rada od 04. svibnja 2017. (list 41-42 spisa), e-mail korespondenciju (list 49-50 spisa), poziv na sjednicu Matičnog odbora za interdisciplinarno područje od 31. ožujka 2017. (list 51-53 spisa), evidenciju o radnom vremenu tužiteljice (list 88-89 spisa).

Proveden je dokaz saslušanjem svjedoka Maria Grčević (list 101-103 spisa) i tužiteljice (list 103-104 spisa).

Sud je na ročištu održanom 14. svibnja 2018. godine odbio dokazni prijedlog tužiteljice da se sasluša svjedok Tomislav Janović na okolnost organizacije i provođenja štrajka te na okolnost njezinog rada u utuženom razdoblju, kao i njezin prijedlog za saslušanjem svjedoka Ive Nejašmić i Dorotee Herold na okolnost rada tužiteljice u utuženom periodu. Nadalje, odbio je i dokazni prijedlog za provođenjem financijskog vještačenja.

Naime, sud je odlučio ne provoditi gore navedene dokazne prijedloge tužiteljice iz razloga što je predmet spora dovoljno raspravljen za donošenje odluke, te bi provođenje navedenih dokaza bilo neekonomično i irelevantno za rješenje ovog spora.

Na temelju tako provedenog postupka, a cijeneći dokaze sukladno odredbi čl. 8. ZPP, sud je ocijenio da tužbeni zahtjev nije osnovan.

Među parničnim strankama nije sporno da je tužiteljica u utuženom razdoblju bila radnica tuženika, te da je radila na radnom mjestu redovitog profesora na Studiju hrvatske kulture/kroatologije.

Također nije sporno da je tužiteljica u periodu od 03. do 07. travnja 2017. godine sudjelovala u štrajku organiziranom od Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja.

Među parničnim strankama je sporno da li je tužiteljici sukladno odredbi čl. 216. Zakona o radu umanjena plaća razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku, odnosno da li joj je tuženik u obvezi isplatiti razliku plaće.

Iz Ugovora o radu sklopljenog između tužiteljice i tuženika dana 31. kolovoza 2005. godine proizlazi da je tužiteljica obavlja poslove u znanstveno-nastavnom zvanju redovitog profesora na Studiju hrvatske kulture/kroatologije.

Odredbom čl.5. navedenog Ugovora određeno je da će tužiteljica raditi u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno.

Odredbom čl. 21. st. 1. Pravilnika o radu tuženika propisano je da je radno vrijeme vremensko razdoblje u kojem je radnik obavezan obavljati poslove, odnosno u kojem je spreman (raspoloživ) obavljati poslove prema uputama Voditelja ili druge ovlaštene osobe HS-a, na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju ili drugom mjestu koje odredi Voditelj.

Odredbom čl. 21. st. 2. Pravilnika o radu tuženika propisano je da se radnim vremenom ne smatra vrijeme u kojem je radnik pripravan odazvati se pozivu za obavljanje poslova ako se ukaže takva potreba, pri čemu se radnik ne nalazi na mjestu gdje se njegovi poslovi obavljaju niti na drugom mjestu koje odredi Voditelj.

Odredbom čl. 21. st. 4. Pravilnika o radu tuženika propisano je da se nastavnicima i suradnicima u radno vrijeme ubraja vrijeme održavanja predavanja, seminara, vježbi, konzultacija, priprema za nastavu, ispita, ocjenjivanja seminarских radova, mentorstva, ocjenjivanja i obrane diplomskih radova studenata te vrijeme stručnog i znanstvenog osposobljavanja i usavršavanja za potrebe nastavnog i znanstvenog rada, znanstveni rad, sudjelovanje u radu tijela HS-a i Sveučilišta te povjerenstva koja oni imenuju.

Odredbom čl. 2. st. 2. točka 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju (NN 123/03, 198/03, 105/04, 174/04, 2/07, 46/07, 45/09, 63/11, 94/13, 139/13 i 101/14) propisano je da se visoko obrazovanje temelji između ostalog i na nedjeljivosti sveučilišnog nastavnog rada i znanstvenog istraživanja.

Iz tjednog plana nastave za ljetni semestar akademske godine 2016/2017 proizlazi da je tužiteljica imala tjedno 2 sata predavanja iz predmeta Hrvatski standardni jezik te jedan sat tjedno seminar iz Hrvatskog standardnog jezika i 2 sata predavanja iz predmeta Povijest hrvatskog standardnog jezika.

Uvidom u Najavu štrajka Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja od 24. ožujka 2017. godine utvrđeno je da je u istoj navedeno:

- " U vrijeme štrajka zaposlenici u štrajku obustavit će izvršavanje cjelokupnog rada i svih radnih obveza vezanih za izvođenje nastave i rad sa studentima. To znači da zaposlenici neće držati predavanja, vježbe, seminare, konzultacije kao ni bilo koje druge oblike nastave. Nenastavno osoblje također neće izvršavati svoje obveze povezane s nastavom i studentima. Međutim, zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove i izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa vezane za znanstveni rad, a od pomoćnih i pratećih poslova mogu obavljati jedino poslove vezane za obračun i isplatu plaća. "

Presudom Županijskog suda u Zagrebu broj P-14/17-11 od 10. travnja 2017. godine utvrđeno je nezakonitim organiziranje i poduzimanje štrajka kojega je Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja najavio Sveučilištu u Zagrebu, Hrvatski studiji te se zabranjuje Nezavisnom sindikatu znanosti i visokog obrazovanja organiziranje i poduzimanje štrajka kojeg je 24. ožujka 2017. godine najavio Sveučilištu u Zagrebu, Hrvatski studiji.

Iz obavijesti o privremenom prekidu štrajka od 10. travnja 2017. godine proizlazi da Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja obavještava tuženika da su 10. travnja 2017. godine zaprimili nepravomoćnu presudu Županijskog suda u Zagrebu broj P-14/17 te da poziva zaposlenike Hrvatskih studija u štrajku na privremeni prekid štrajka i to do donošenja pravomoćne odluke u ovom predmetu od strane Vrhovnog suda Republike Hrvatske.

Iz presude Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Gž 8/17-2 od 27. travnja 2017. godine proizlazi da je odbijena žalba Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja kao neosnovana i potvrđena presuda prvostupanjskog suda u broj P-14/17-11 od 10. travnja 2017. godine.

Iz pisma tužiteljice od 04. travnja 2017. godine proizlazi da se ista obraća svojim studentima i obavještava ih da je u štrajku od jučer te navodi da ju imaju pravo osuđivati, te da ona ima pravo štrajkati jer želi bolje Hrvatske studije i bolju akademsku zajednicu. U pismu navodi da će utorkom i srijedom biti na HS od 9-12 sati, a i duže, te da im je dostupna i elektroničkim putem.

Iz e-maila glavnog tajnika Hrvatskih studija Tomislava Vodičke upućenog dana 04. travnja 2017. godine između ostalih primatelja i tužiteljici proizlazi da se primatelji ovog e-maila mole da danas do 14 sati pisanim putem povratno na ovaj e-mail očituju ako izvršavaju obveze definirane ugovorom o radu i ako nisu u štrajku.

Iz intervjua tužiteljice na web portalu Jutarnjeg lista od 10. travnja 2017. godine proizlazi da je tužiteljica navela da je pismom obavijestila svoje studente da idući tjedan neće održavati nastavu te da je osjetila potrebu da im kaže zašto štrajka, ali da je na neki način ipak htjela biti s njima pa im je uz pismo poslala novu lekciju s uputama za samostalno učenje.

Iz Odluke tuženika od 26. travnja 2017. godine o razmjernom umanjenu plaća za razdoblje sudjelovanja u štrajku proizlazi da će se zaposlenicima Hrvatskih studija za koje je utvrđeno da su sudjelovali u štrajku Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja sukladno Najavi od 24. ožujka 2017. godine, umanjiti plaća za obračunsko razdoblje za mjesec travanj 2017. godine razmjerno sudjelovanja u štrajku.

Iz obrazloženja Odluke proizlazi da je štrajk na Hrvatskim studijima otpočeo 03. travnja 2017. godine, te da je za vrijeme trajanja štrajka vođena evidencija izvršenja radnih obveza zaposlenika Hrvatskih studija propisanih Ugovorom o radu. Nadalje, u istom je navedeno da je evidencijom utvrđeno koji su zaposlenici Hrvatskih studija sudjelovali u štrajku i u kojem vremenu nisu izvršavali svoje radne obveze te da će se istima plaća umanjiti razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Iz obavijesti tuženika od 04. svibnja 2017. godine proizlazi da se sindikalnom povjereniku doc.dr.sc. Tomislavu Janoviću sukladno čl. 76.st.2. TKU-a za službenike i namještenike u javnim službama prosljeđuje Odluka tuženika o razmjernom umanjenu plaća za razdoblje sudjelovanja u štrajku od 26. travnja 2017. godine. Također je navedeno da će se navedena Odluka primijeniti sukladno odredbi čl. 216. Zakona o radu na sve zaposlenike tuženika za koje je utvrđeno da su u razdoblju od 03. travnja do 10. travnja 2017. godine bili u štrajku.

Iz dopisa Ministarstva rada i mirovnog sustava, Inspektorat rada od 04. svibnja 2018. godine proizlazi da je inspektor rada dana 03. svibnja 2017. godine proveo postupak inspekcijskog nadzora kod tuženika, u kojem nisu utvrđene povrede propisa iz radnog odnosa i da je tuženik mogao postupiti sukladno odredbi čl. 216. Zakona o radu i radnicima koji su sudjelovali u štrajku umanjiti plaću razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Iz evidencije o radnom vremenu tužiteljice za travanj 2017. godine proizlazi da je tužiteljica u periodu od 03. travnja (ponedjeljak) do 07. travnja 2017. godine (petak) bila u štrajku po 8 sati svaki dan.

Iz iskaza svjedoka Maria Grčević, proizlazi da kod tuženika radi od 2006. godine, s time da je u vrijeme održavanja štrajka Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja u travnju 2017. godine bio pročelnik Hrvatskih studija Sveučilišta u Zagrebu. Navodi da poznaje tužiteljicu koja je u to vrijeme bila redoviti profesor Hrvatskih studija u Odsjeku za kroatologiju te da je ista kao i svi sveučilišni nastavnici bila obvezna obavljati nastavu kao i baviti se znanstveno istraživačkim radom te da je njezino radno vrijeme kao i svih sveučilišnih nastavnika organizirano tako da nemaju obvezu cijelo vrijeme (punih 8 sati) provoditi na radnom mjestu, s time da su dužni obavljati nastavu, konzultacije, odnosno rad sa studentima.

Naglašava da u Najavi štrajka nije bilo rečeno tko će sudjelovati u štrajku te je kolega Janović zamoljen da ih izvijesti tko je u štrajku, a što je isti odbio i rekao da to sami utvrde. Nadalje naglašava da je štrajk bio popraćen u medijima i da je iz medija proizlazilo da se radi o potpunom štrajku odnosno nigdje nije bilo najavljeno da bi štrajk bio parcijalan. Navodi da je postojala e-komunikacija sa gn. Janovićem u kojoj nije bilo rečeno koji će zaposlenici štrajkati, s time da je u Najavi štrajka stavljena mogućnost da zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove i izvršavati obveze iz radnog odnosa vezane uz znanstveni rad. Ističe da su s obzirom na takvu Najavu štrajka e-mailom pozvali zaposlenike da se očituju da li su u štrajku i da li obavljaju svoje obveze preuzete Ugovorom o radu, a koliko mu je poznato tužiteljica se nije očitovala na navedeni e-mail. S obzirom na naprijed navedeno, Tomislav Vodička i voditeljica studentske službe Renata Buraj i drugi djelatnici iz administracije su sami utvrdili tko je od zaposlenika u štrajku na način da su obilazili učionice, jer postoji raspored predavanja, te su tako utvrdili da li su profesori održavali nastavu ili profesora nije bilo na nastavi ili je profesor bio prisutan u učionici, ali nije održavao nastavu.

Ističe da se tužiteljica nije obratila poslodavcu odnosno nije ga obavijestila da je samo parcijalno u štrajku, a što je mogla učiniti, te smatra da naknadno iznošenje da je obavljala znanstveno istraživački rad za vrijeme trajanja štrajka nije relevantno.

Navodi da se zaposlenicima koji su sudjelovali u štrajku umanjila plaća srazmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku. Pojasnio je da postoji odredba KU (koji više nije na snazi, ali se u tom dijelu nastavio primjenjivati) koja se primjenjivala na zaposlenike sa znanstveno nastavnim zvanjem (od docenta do redovnog profesora), a ta odredba je propisivala +- 300 norma sati i to je bila jedina osnovica za obračun plaća. Naglašava da je glavna radna obveza zaposlenika sa znanstveno nastavnim zvanjem da rade u nastavi, s time da se znanstveno istraživački rad sagledavao u vrijeme kada bi ta osoba imala reizbor ili izbor za više znanstveno zvanje. Navodi da je gn. Vodička kao glavni tajnik Hrvatskih studija bio zadužen za vođenje evidencija o radu.

Nadalje navodi da je u kontroli bila i inspekcija rada koja je utvrdila da je zaposlenicima koji su sudjelovali u štrajku pravilno odnosno sukladno zakonima i propisima umanjena plaća. Također navodi da je Ugovorom o radu znanstveno nastavnog osoblja, a koji su tipski ugovori, ugovoreno da je dnevno radno vrijeme od 8 sati odnosno tjedno radno vrijeme od 40 sati, s time da se evidentira rad u nastavi, dok se znanstveno istraživački rad ne evidentira. Također navodi da se ne provode nikakve kontrole, već se polazi od toga da svako savjesno obavlja svoje poslove. Naglašava da osobe u znanstveno nastavnim zvanjima nisu dužne na tjednoj ili mjesečnoj bazi izvještavati poslodavca o svom znanstvenom radu odnosno satima koje su proveli radeći na znanstvenom radu. Pojašnjava da kada bi bilo drugačije takvi radnici bi mogli obavještavati poslodavce da rade subotom i nedjeljom ili noćnim satima, a toga u akademskoj zajednici nema. Nadalje navodi da je potpisivao evidencije o radu za period kada je tužiteljica bila u štrajku, ali da su iste sačinjene od strane administracije, a koja je kako je naprijed naveo utvrdila da je tužiteljica bila u štrajku i da se niti prije niti tijekom štrajka nije javila poslodavcu navodeći da parcijalno obavlja rad.

Iz iskaza tužiteljice proizlazi da je kod tuženika radila kao vanjski suradnik od 1996. godine, s time da je stalno zaposlena kao redoviti profesor od 2005. godine. Navodi da je u vrijeme održavanja štrajka Nezavisnog sindikata znanosti i visokog obrazovanja u travnju 2017. godine radila kao redoviti profesor u trajnom zvanju na Odsjeku za kroatologiju. Nadalje navodi da je

sudjelovala u štrajku u periodu od 03. do 07. travnja 2017. godine te da je upoznata sa Najavom štrajka od 24. ožujka 2017. godine i navodima iz te Najave da zaposlenici mogu obavljati poslove i izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa vezane za znanstveni rad. Također navodi da nije obavijestila poslodavca da će obavljati svoje obveze vezano za znanstveni rad jer to nije bilo niti uobičajeno, s time da je obavljala niz aktivnosti i nastavnih i znanstvenih, a o tome nikada nije obavještavala poslodavca.

Nakon što je tužiteljici predočen e-mail glavnog tajnika Hrvatskih studija Tomislava Vodičke, tužiteljica navodi da je zaprimila taj e-mail, ali da na njega nije odgovorila jer je od Sindikata dobila uputu da nije dužna odgovoriti na isti.

Ističe da je za vrijeme štrajka obavljala i nastavnički i znanstveni rad te da jedino fizički nije održala predavanja, ali je studentima ispravila testove i elektroničkom poštom poslala lekcije. Nadalje navodi da je dana 07. travnja 2017. godine sudjelovala na sjednici kao članica Matičnog odbora za interdisciplinarno područje te je bila izvjestiteljica za 4 predmeta, s time da se za tu sjednicu prije pripremala. Također ističe da je radila za Hrvatsku zakladu za znanost kao evaluatorica znanstvenih projekata te da je u tom periodu korigirala članak Brojevi i "Brojevi" koji je i objavljen, a započela je sa radom za novi članak pod naslovom Razgraničavanje istoznačnosti i bliskoiznačnosti.

Naglašava da nema radnog vremena i da nikada nisu imali prekovremenog rada te da si je mogla priuštiti da npr. jedan tjedan ništa ne radi, a da u narednom periodu radi subotama, nedjeljama, noću, preko ferija, jer je to jedan specifičan posao.

Navodi da je poslodavcu nakon što joj je umanjena plaća dostavila dopis (Zahtjev za zaštitu prava) u kojem je navela koje je nastavničke i izvannastavničke obveze odradila za vrijeme sudjelovanja u štrajku, s tim da na taj zahtjev tuženik nije odgovorio. Također navodi da se plaća određuje na osnovi 300 norma sati godišnje, s time da je nastavno opterećenje različito od mjeseca do mjeseca, ali je plaća uvijek ista za svaki mjesec. Ističe da je znanstveni rad kao i nastavnički rad njezina obveza i da su te obveze isprepletene odnosno nedjeljive.

Ističe da je dana 03. travnja 2017. godine pisala pismo studentima da je u štrajku, ali im je poslala lekcije i ispravak testa, s time da se ne može očitovati koliko je vremena potrošila na isto. Nadalje navodi da je 04. i 05. travnja 2017. bila na fakultetu jer joj stalno netko od studenata dolazi, postavlja pitanja, s time da 06. travnja 2017. godine nije bila na fakultetu jer se pripremala za sjednicu Matičnog odbora te je 07. travnja 2017. godine sudjelovala na toj sjednici. Naglasila je da ne može precizirati koliko je vremena (sati) provela u radu za vrijeme sudjelovanja u štrajku, jer se u znanosti ne mjeri vrijeme na sat. Također je naglasila da je uvijek dostupna i to pogotovo na e-mailu pa i u odnosu na kolege i poslodavca.

Navodi da nije bila članica štrajkaškog odbora niti je sudjelovala na press konferencijama te da je jedino dala intervju Jutarnjem listu, a u istom nije navela da parcijalno štrajka u smislu da obavlja znanstveni rad, jer je njoj taj pojam parcijalnog rada nepoznat jer se ne može odvojiti znanstveni od nastavnčkog rada. Ističe da je više bila moralna podrška svojim kolegama. Nadalje navodi da se kod obračuna plaće uračunavao ne samo nastavnički rad već i rad sa studentima (seminarski radovi, mentoriranje) i znanstveni rad i da su joj umanjili plaću za 33 sata koja je odradila, jer radi i više nego što mora.

Sud je prihvatio iskaz svjedoka Maria Grčevića kao uvjerljiv, životan i logičan u dijelu u kojem je naveo da su svi sveučilišni profesori, pa tako i tužiteljica bili u obvezi obavljati nastavu kao i baviti se znanstvenoistraživačkim radom, te da je njihovo radno vrijeme organizirano tako da nemaju obvezu cijelo vrijeme (punih osam sati dnevno) provoditi na radnom mjestu, ali su dužni obavljati nastavu, konzultacije, odnosno rad sa studentima.

Također je prihvatio njegov iskaz u dijelu u kojem je naveo da u ugovorima o radu znanstveno nastavnog osoblja ugovoreno dnevno radno vrijeme od 8 sati, odnosno tjedno radno vrijeme od 40 sati, a da se evidentira samo rad u nastavi, dok se znanstveno istraživački rad ne evidentira, s time da se ne provode nikakve kontrole, već se polazi od toga da svatko savjesno obavlja svoje poslove. S tim u vezi je naveo da osobe u znanstveno nastavnim zvanjima nisu dužne na tjednoj ili mjesečnoj bazi obavještavati poslodavca o svom znanstvenom radu odnosno satima

koje su proveli u znanstvenom radu, jer kada bi bilo drugačije takvi radnici bi mogli od poslodavca tražiti da im plati rad subotama, nedjeljama, noćni rad, a toga nema u akademskoj zajednici.

Navedeno je potvrdila tužiteljica u svom iskazu navodeći da nema radnog vremena i da nikada nisu imali prekovremenog rada i da si je mogla priuštiti da npr. jedan tjedan uopće ne radi, a da onda radi subotama, nedjeljama, noću, preko ferija, jer se radi o specifičnom poslu, te da joj je obveza i znanstveni i nastavnički rad i da su te obveze isprepletene i nedjeljive.

Nadalje, sud je prihvatio kao logičan i uvjerljiv iskaz svjedoka Maria Grčević u dijelu u kojem je naveo da je tuženik utvrdio koji je od zaposlenika u štrajku na način da su Tomislav Vodička, Renata Buraj, voditeljica studentske službe i dr. radnici iz administracije obilazili učionice sukladno rasporedu predavanja i utvrdili koji profesor održava nastavu, a koji ne. Dakle, mogli su provjeriti samo nastavni rad.

Sud je također prihvatio iskaz svjedoka Grčevića kao istinit u dijelu u kojem je naveo da su e-mailom pozvali sve zaposlene da se očituju da li su u štrajku i da li obavljaju svoje obveze preuzete ugovorom o radu, te da se tužiteljica nije očitovala na navedeni e-mail. Gornji navod svjedoka potvrdila je tužiteljica u svom iskazu navodeći da je primila navedeni mail, ali da se nije očitovala jer je od Sindikata dobila uputu da se nije dužna očitovati.

Iskaz tužiteljice sud je ocijenio istinitim, logičnim i uvjerljivim u dijelu u kojem je navela da je bila u štrajku i to od 3. travnja 2017. godine do 7. travnja 2017. godine i da je bila upoznata sa Najavom štrajka od 24. ožujka 2017. godine i navodima iz Najave da zaposlenici mogu obavljati poslove i izvršavati svoje obveze vezano uz znanstveni rad.

Nadalje sud je kao istinit prihvatio i dio iskaza tužiteljice u kojem je navela da ne može precizirati koliko je vremena (sati) provela u radu za vrijeme sudjelovanja u štrajku, jer se u znanosti vrijeme ne mjeri na sat, s time da je naznačila kojim se sve znanstvenim aktivnostima bavila za vrijeme sudjelovanja u štrajku.

Analizirajući iskaze tužiteljice i svjedoka Maria Grčevića sud je utvrdio da su istovjetno iskazivali o bitnim činjenicama, s time da su samo različiti njihovi pogledi vezano za umanjene plaće tužiteljice za vrijeme sudjelovanja u štrajku. Naime, tužiteljica s jedne strane tvrdi da su njezine obveze i nastavnički i znanstveni rad i da su te obveze isprepletene i nedjeljive, a s druge strane navodi da je za vrijeme štrajka obustavila samo nastavnički rad, odnosno rad sa studentima i da joj je tuženik dužan isplatiti razliku plaće, s obzirom da je za vrijeme trajanja štrajka obavljala znanstveni rad, dok svjedok Grčević ne spori da je obveza tužiteljice i nastavnički i znanstveni rad, već ističe da se tužiteljica nije očitovala na e-mail tuženika, odnosno da ga nije obavijestila da li obavlja svoje obveze preuzete ugovorom o radu, te da joj je tuženik zbog navedenog umanjio plaću za pet dana (od 3. travnja do 7. travnja 2017. godine), odnosno za 40 sati sudjelovanja u štrajku.

Sud je utvrdio da iz naprijed provedenih dokaza proizlazi:

- da je Nezavisni sindikat znanosti i visokog obrazovanja u travnju 2017. godine organizirao štrajk na Sveučilištu u Zagrebu, Hrvatski studiji,
- da je Sindikat u Najavi štrajka naveo: „ U vrijeme štrajka zaposlenici u štrajku obustavit će izvršenje cjelokupnog rada i svih radnih obveza vezanih za izvođenje nastave i rad sa studentima....Zaposlenici u štrajku mogu obavljati poslove i izvršavati svoje obveze iz radnog odnosa vezane za znanstveni rad.“,
- da je tužiteljica bila u štrajku od 3. travnja 2017. do 7. travnja 2017. godine,
- da je štrajk presudom Županijskog suda u Zagrebu br. P-14/17-11 od 10. travnja 2017. godine utvrđen nezakonitim i da je navedena presuda potvrđena presudom Vrhovnog suda Republike Hrvatske br. Gž 8/17-2 od 27. travnja 2017. godine,
- da je tužiteljica dobila e-mail poslodavca od 4. travnja 2017. godine, s upitom da se očituje da li je u štrajku i da li izvršava obveze preuzete ugovorom o radu te da povratnim mailom dostavi svoje očitovanje,
- da se tužiteljica na gore navedeni mail poslodavca nije očitovala (Sindikat joj je dao uputu da nije dužna odgovoriti na isti),

- da je tužiteljica svojim studentima dana 4. travnja 2017. godine poslala pismo u kojem ih obavještava da je u štrajku, ali da će u utorak i srijedu od 9-12 sati biti na Hrvatskim studijima i da im šalje iduću lekciju,
- da je tužiteljica dala intervju Jutarnjem listu vezano za njezino sudjelovanje u štrajku,
- da je u Ugovoru o radu sklopljenom između tužiteljice i tuženika navedeno da će tužiteljica raditi u punom radnom vremenu od 40 sati tjedno,
- da se sukladno odredbi čl. 2 st. 2. točka 3. Zakona o znanstvenoj djelatnosti i visokom obrazovanju, visoko obrazovanje temelji i na nedjeljivosti svučilišnoga nastavnog rada i znanstvenog istraživanja,
- da su obveze tužiteljice i nastavni i znanstveni rad i da ista nema obvezu cijelo radno vrijeme (8 sati dnevno) provoditi na radnom mjestu, već je dužna održati nastavu, konzultacije odnosno raditi sa studentima,
- da tužiteljica nije dužna obavještavati poslodavca o svom znanstvenom radu odnosno satima koje provodi radeći u znanstvenom radu,
- da tužiteljica može npr. tjedan dana uopće ne raditi, a onda slijedeće razdoblje raditi i subotama, nedjeljama, noću, za vrijeme ferija,
- da je tuženik utvrdio koji su zaposlenici u štrajku na način da su djelatnici tuženika iz administracije obilazili učionice (s obzirom na raspored predavanja) i utvrdili koji su profesori održavali nastavu, a koji nisu,
- da tužiteljica nije tuženika (poslodavca) ni prije niti za vrijeme održavanja štrajka obavijestila da štrajka samo u pogledu obveza vezanih uz nastavni rad odnosno rad sa studentima, te da obavlja sve svoje obveze vezane za znanstveni rad
- da je tuženik dana 26. travnja 2017. godine donio Odluku o razmjernom umanjenju plaća za razdoblje sudjelovanja u štrajku zaposlenicima za koje je utvrđeno da su sudjelovali u štrajku,
- da je tuženik dana 4. svibnja 2017. godine obavijestio sindikalnog povjerenika Tomislava Janovića o naprijed navedenoj Odluci,
- da je u dopisu Ministarstva rada i mirovinskog sustava, Inspektorata rada od 4. svibnja 2017. godine navedeno da je dana 3. svibnja 2017. godine inspektor rada proveo postupak inspekcijskog nadzora u kojem nisu utvrđene povrede propisa iz radnog odnosa.

Odredbom čl.216. Zakona o radu (NN 93/14, dalje ZR) propisano je da se radniku koji je sudjelovao u štrajku, plaća i dodaci na plaću mogu umanjiti razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku.

Sud je na temelju naprijed navedenog izveo zaključak da je tuženik postupio sukladno odredbi čl. 216. ZR-a i umanjio plaću tužiteljice za travanj 2017. godine razmjerno vremenu njezinog sudjelovanja u štrajku (razdoblje od 3. travnja 2017. do 7. travnja 2017. godine) i to 40 sati (5 dana x 8 sati).

Naime, tužiteljica se nije očitovala na e-mail tuženika (poslodavca) odnosno nije ga sukladno istom izvjestila da li izvršava obveze preuzete ugovorom o radu i koje obveze izvršava, te po mišljenju ovog suda ista ne može naknadno (nakon što joj je umanjena plaća zbog sudjelovanja u štrajku) isticati da je izvršavala obveze iz radnog odnosa vezane uz znanstveni rad i tražiti od poslodavca razliku plaće. Naime, vrijeme provedeno u obavljanju znanstvenog rada nije moguće utvrditi, odnosno znanstveni rad nije moguće normirati u smislu odrađenih sati rada na dan, a niti je to smisao istoga. Sud se stoga slaže s navodom svjedoka Grčević da se evidentira samo rad u nastavi (predavanja, seminari, konzultacije), dok se znanstveni rad ne evidentira i za njega se ne provode kontrole, već se polazi od toga da svatko savjesno obavlja svoje poslove. Isto tako sud se slaže i s navodom tužiteljice da ista kao profesor "nema" radnog vremena i da s obzirom na to niti nema prekovremenog rada (tužiteljica si može priuštiti da npr. tjedan dana ne radi ništa, a da u narednom razdoblju radi i za vrijeme vikenda, noću, ferija i sl.).

Nadalje, navodi tužiteljice da je za vrijeme sudjelovanja u štrajku pisala pismo studentima, da je radila za Hrvatsku zakladu za znanost kao evaluatorica znanstvenih projekata, da je korigirala članak Brojevi i "Brojevi", da je započela s radom na članku Razgraničavanje istoznačnosti i bliskoznačnosti, da je kao članica Matičnog odbora sudjelovala na sjednici dana 7. travnja 2017. godine i bila izvjestiteljica za četiri predmeta te da se za isto pripremala, nisu odlučni. Naime, osim što se iz istoga ne može zaključiti koliko je vremena (sati) obavljala znanstveni rad za vrijeme sudjelovanja u štrajku, sud smatra da ogluha tužiteljice na upit poslodavca da li obavlja obveze preuzete ugovorom o radu ima za posljedicu umanjene plaće, a uzimajući u obzir Najavu štrajka od 24. ožujka 2017. godine u kojoj je navedeno da radnici mogu obavljati poslove i izvršavati obveze vezane za znanstveni rad (s time da je naglasak na "mogu", što znači da ne moraju).

Dakle, iz svega naprijed navedenog proizlazi da nije moguće utvrditi koliko je sati (s obzirom na ugovor o radu kojim je utvrđeno tjedno 40-satno radno vrijeme) tužiteljica bila u štrajku, a posebno iz razloga što nije obavijestila tuženika na njegov upit da li obavlja obveze preuzete ugovorom o radu, pa svako naknadno navođenje radnih obveza vezanih uz znanstveni rad nije relevantno.

Također treba naglasiti da je i tužiteljica u svom iskazu navela da joj je pojam parcijalnog štrajka nepoznat, jer se ne može odvojiti znanstveni od nastavničkog rada.

Po mišljenju ovog suda tužiteljica je odgovorna za svoje postupke, a posljedica njezinih postupaka je umanjene plaće, s time da poslodavac ima pravo sukladno odredbi čl. 216. ZR-a, umanjiti istu radniku razmjerno vremenu sudjelovanja u štrajku, pri čemu u konkretnom slučaju (a zbog naprijed izloženog) nije odlučno da li je poslodavac vodio evidenciju radnog vremena sukladno Pravilniku o sadržaju i načinu vođenja evidencije o radnicima.

Sukladno gore izloženom, sud je u cijelosti odbio tužbeni zahtjev.

Odluka o parničnom trošku temelji se na odredbi čl.154. st.1. ZPP-a u svezi s odredbom čl. 155. ZPP-a.

Trošak je odmjeren temeljem važeće Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika razmjerno vrijednosti predmeta spora i u okviru zahtjeva za naknadu troškova.

Trošak tuženika sastoji se od troška sastava odgovora na tužbu u iznosu od 750,00 kuna (Tbr. 7/1), troška sastava podnesaka od 04. siječnja 2018. (03. siječnja 2018.), 05. veljače 2018. (30. siječnja 2018.), 09. veljače 2018. i 30. ožujka 2018. u iznosu od 750,00 kuna za svaki (Tbr. 8/1), troška sastava podneska od 20. veljače 2018. u iznosu od 187,50 kuna (Tbr. 8/3), troška pristupa na ročišta dana 07. prosinca 2017. , 13. veljače 2018. i 14. svibnja 2018. u iznosu od 750,00 kuna za svako (Tbr. 9/1), a što ukupno iznosi 6.187,50 kuna.

Tuženiku je dosuđen i PDV od 25% u iznosu od 1.546,87 kuna, pa ukupan trošak tuženika iznosi 7.734,37 kuna, dok se dio zahtjeva za naknadom troškova postupka u iznosu od 1.171,88 kuna odbija kao neosnovan.

Sud tuženiku nije priznao trošak sastava podneska od 20. veljače 2018. godine u zatraženom iznosu, s obzirom da se radi o neobrazloženom podnesku kojim je tuženik dostavio dokumentaciju u spis.

Nadalje, sud tuženiku nije priznao trošak pristupa na ročište na kojem se presuda objavljuje. Naime, odredbom čl. 335.st.9. i 10. ZPP-a propisano je ako stranka nije pristupila na ročište na kojem se presuda objavljuje, a uredno je obaviještena, sud će istaknuti presudu na internetskoj stranici e-oglasna ploča sudova, s time da ovjereni prijepis presude stranka može preuzeti u sudskoj zgradi.

S obzirom na navedeno, sud smatra da trošak pristupa na ročište na kojem se presuda objavljuje nije nužan za vođenje ovog postupka.

Sud je tuženiku priznao i zatraženu kamatu na parnični trošak sukladno odredbi čl. 30. st. 2. Ovršnog zakona (NN 112/12) po stopi određenoj odredbom čl. 29. ZOO-a, tekućom od dana presuđenja do isplate.

Slijedom navedenog odlučeno je kao u izreci ove presude.

U Zagrebu, 29. svibnja 2018. godine

S u d a c :
Adela Turkalj v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

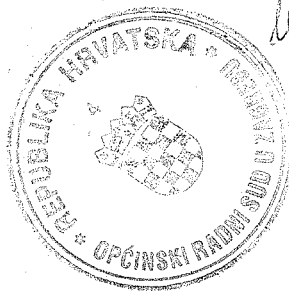
Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 8 dana od dana dostave iste.

Žalba se podnosi pisano, u četiri istovjetna primjerka, putem ovog suda Županijskom sudu.

Presuda u sporovima male vrijednosti može se pobijati samo zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354.st.2. ZPP-a i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

DNA:

- tužitelju po punomoćniku
- tuženiku po punomoćniku

M Za točnost otpavka ovlaštenu službenik:
Tamara Filipec

Tamara Filipec